

[Aase Olesen.]

særlig ensidige og mærkværdige, når man ser på det udtryk, der står i første linje, at man anser det for at være en menneskeret at holde hund osv. Det er dog en besynderlig menneskeret, der kun skal gælde i ejendomme med over 12 lejligheder. Hvorfor har man ikke denne menneskeret, når man bor i en mindre ejendom? Der tages egentlig kun én slags hensyn foruden til disse dyrevenner, og det til ejerne. Jeg synes, kristeligt folkeparti fuldstændig har glemt hensynet til de lejere, som kan blive generet af hundene.

Vi er som sagt klar over, at der er et problem, men vi synes ikke, det er et lovgivningsanliggende. Vi har tidligere under boligdebatten sagt, at vi mener, det er et spørgsmål om kontrakterne, og deri er vi altså ganske enige med boligministeren.

Vi er villige til i udvalget at drøfte, hvordan sådanne kontrakter kan udformes, så man tager størst muligt hensyn til alle interesser.

Karen Thurø Hansen (KF):

Da mit partis ordfører i denne sag, hr. Haunstrup Clemmensen, ikke kan være til stede i dag, vil jeg gerne have lov til at fremkomme med et par bemærkninger om dette lovforslag.

Det er jo for mange mennesker, både unge og ældre, af stor psykologisk værdi at omgås dyr. Nu drejer lovforslaget sig om at holde husdyr i boliger, og det skal jo behandles i boligudvalget. Vi vil gå positivt ind i udvalgsarbejdet, men vi må heller ikke glemme, at når vi skal tilgodese de mennesker, som gerne vil holde dyr, bliver vi også nødt til at se på den ret, som de mennesker, der ikke bryder sig om at holde dyr, skal have inden for boliglovgivningen.

Maigaard (SF):

Det lovforslag, som kristeligt folkeparti her har fremsat, vedrører to hensyn: hensynet til den lejer, der kan lide husdyr, og lejerenes hensyn til omgivelserne, og det er de sidste som jeg ikke synes kristeligt folkeparti har haft særlig godt blik for og særlig godt tag om.

Jeg må derfor støtte boligministeren, når han siger, at problemer af denne art skal overlades til beboerdemokratiet. Jeg er glad

for, at det almennyttige boligforetagende, som jeg selv er formand for, har besluttet i alle afdelinger, at man har ret til at holde et husdyr; jeg synes, det er en udmærket ting. Men jeg synes altså også, der er et omgivelserproblem, som kristeligt folkeparti og hr. Jens Møller ser bort fra, som viser, at partiet egentlig ikke er særlig dyrevenligt, når det kommer til stykket, for sådan et husdyr skal jo passes. Det nytter ikke noget, man lader en hund gå hjemme hele dagen og gø og plage naboerne og have det skidt selv. Derfor tror jeg, man skal være opmærksom på, at det ikke er særlig dyrevenligt partout at sige, at man skal kunne holde f. eks. hund. Det er det nemlig ikke, hvis dyrene ikke passes. Jeg er sikker på, at man i langt de fleste tilfælde vil kunne overbevise beboerdemokratiet om, at man skal have ret til f. eks. at holde hund, hvis dyrene passes, hvis hensynet til omgivelserne og hensynet til dyrene bliver tilgodeset. Det, der skaber problemer, er, når dyrene ikke bliver passet, f. eks. er alene hjemme, og dér synes jeg nok, det er rimeligt, at man drøfter tingene i beboerdemokratiet og tager et standpunkt til det.

Jeg er i alt fald sikker på, at hvis hr. Jens Møller havde lidt mere praktisk indsigt i dette problem, ville hans utvivlsomt gode hjerte flyde over af rørelse, når han hørte sådan en lille vovhund, der går derhjemme og hyler hele dagen, fordi den ikke passes og føler sig ensom og forladt.

Der kan altså siges for og imod dette spørgsmål, så meget for og imod, at jeg ikke synes, spørgsmålet skal afgøres her i folketinget, det skal afgøres af beboerdemokratiet, og derfor vil vi ikke støtte kristeligt folkepartis forslag, og det er kristeligt folkeparti jo egentlig godt tilfreds med, det er jo det interessante. Dette forslag er fremsat, for at det ikke skal vedtages, for så kan hundeholdet indgå i kristeligt folkepartis evergreens sammen med abortlovgivningen, seksualoplysningen og pornografilovgivningen. For det er jo rart, man kan rumle med dem igen og igen og hejse vimplen på disse for vort samfund så afgørende problemer.

Jeg synes selv, at det i den tid, vi har haft kristeligt folkeparti i folketinget, har knebet for partiet at leve op til buddet om at tage vare på næstens tarv. Så meget mere har man nu foregivet at tage hensyn til dyrenes,